

Odluka koja omogućava da se predmeti sa suda prenesu na drugi sud unutar istog entiteta

Koristeci se ovlastenjima koja su mi data članom V Aneksa 10 (Sporazum o civilnoj implementaciji Mirovnog ugovora) Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, prema kojem je Visoki predstavnik konačni autoritet u zemlji u pogledu tumačenja spomenutog Sporazuma o civilnoj implementaciji Mirovnog ugovora; i posebno uzevši u obzir član II. 1. (d) gore navedenog Sporazuma, prema kojem Visoki predstavnik pruža pomoć, kada to ocijeni neophodnim, u iznalaženju rješenja za sve probleme koji se pojave u vezi sa civilnom implementacijom;

Pozivajući se na stav XI.2 Zaključaka Vijeća za implementaciju mira koje se sastalo u Bonu 9. i 10. decembra 1997. godine, u kojem je Vijeće za implementaciju mira pozdravilo namjeru Visokog predstavnika da iskoristi svoj konačni autoritet u zemlji u pogledu tumačenja Sporazuma o civilnoj implementaciji Mirovnog ugovora kako bi pomogao u iznalaženju rješenja za probleme, kako je prethodno rečeno, donošenjem obavezujućih odluka, kada to bude smatrao neophodnim, u vezi sa određenim pitanjima, uključujući (u skladu sa tačkom (c) ovog stava) i mjere u svrhu osiguranja implementacije Mirovnog sporazuma na citavoj teritoriji Bosne i Hercegovine i njenih entiteta;

Uzimajući u obzir da član II.2. i član II 3.e) Ustava Bosne i Hercegovine osigurava da sve osobe na teritoriji Bosne i Hercegovine uživaju ista ljudska prava i osnovne slobode predviđene u Evropskoj konvenciji za zaštitu ljudskih prava i

osnovnih sloboda i njenim protokolima uključujući i ôpravo na pravичno saslušanje ū..u krivičnim stvarima, i druga prava vezana za krivični postupakö;

Imajući u vidu da je u cilju održavanja pravičnog saslušanja neophodno provesti potpunu, blagovremenu, efikasnu i sveobuhvatnu istragu;

Konstatujući da se u krivičnim postupcima moraju preduzeti svi naponi da bi se osiguralo da se sigurno i pouzdano ustanove sve činjenice, do one mjere do koje je to moguće,;

Uzimajući u obzir značaj garantovanja provodjenja osnovnih principa krivičnog postupka koji je na snazi u Federaciji Bosne i Hercegovine, utvrdjenih u Poglavlju I čl. 1 – 19. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ôSlužbene novine Federacije Bosne i Hercegovineö, broj 43/98);

Uzimajući u obzir i značaj garantovanja provodjenja osnovnih principa krivičnog postupka koji je na snazi u Republici Srpskoj, utvrdjenih u Poglavlju I, čl. 1 ũ 21. Zakona o krivičnom postupku Republike Srpske (ôSlužbeni list Socijalističke Federativne Republike Jugoslavijeö, br. 26/86, 74/87, 57/89, 3/90; ôSlužbeni glasnik Republike Srpskeö, br. 26/93, 14/94, 6/97);

U cilju ostvarivanja principa zakonitosti krivičnog gonjenja u Federaciji Bosne i Hercegovine, kako se zahtijeva članom 16. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine;

U cilju ostvarivanja principa zakonitosti krivičnog gonjenja u Republici Srpskoj, kako se zahtijeva članom 18. Zakona o krivičnom postupku Republike Srpske;

Imajući u vidu vitalni značaj za Federaciju Bosne i Hercegovine i Republiku Srpsku i Bosnu i Hercegovinu da osiguraju jačanje i primjenu vladavine zakona;

Podsjećajući na Odluku Visokog predstavnika br. 101/01 (ôSluzbene novine Federacije Bosne i Hercegovine, br. 20/01) kojom se određuje nadležnost Kantonalnog suda Sarajevo za provođenje istrage i sudjenje u prvom stepenu pociniocima svih krivičnih djela proisteklih iz događaja i okolnosti koji se konkretno navode u toj odluci;

Imajući u vidu da povremeno može biti potrebno da, u interesu pravde, kako je izraženo u gore navedenim principima i pitanjima, Visoki predstavnik, postupajući kako je rečeno, odredi nadležnost Vrhovnog suda, kantonalnog suda ili drugog suda odnosno sudova u Federaciji Bosne i Hercegovine za provođenje istrage i sudjenje u prvom stepenu za krivična djela osumnjicnim pociniocima (pored i osim krivičnih djela proizašlih iz događaja i okolnosti navedenih u Odluci br. 101/01), bez obzira na odredbe bilo kojeg vazećeg zakona, propisa, pravila ili prakse Federacije Bosne i Hercegovine koji se inače odnosi na krivična djela i njihove pocinioce u nadležnosti sudova Federacije Bosne i Hercegovine;

Imajući u vidu da povremeno može biti potrebno da, u interesu pravde, kako je izraženo u gore navedenim principima i pitanjima, Visoki predstavnik, postupajući kako je rečeno, odredi nadležnost Vrhovnog suda, okružnog suda ili drugog suda odnosno sudova u Republici Srpskoj za provođenje istrage i sudjenje u prvom stepenu za krivična djela osumnjicnim pociniocima, bez obzira na odredbe bilo kojeg vazećeg drugog zakona, propisa, pravila ili prakse Republike Srpske koji se inače odnosi na krivična djela i njihove pocinioce u nadležnosti sudova Republike Srpske;

Donosim slijedecu

ODLUKU

1. U slucajevima kada Visoki predstavnik zakljuci, vrseci ovlasti koje su mu date clanom V Aneksa 10. (Sporazum o civilnoj implementaciji Mirovnog ugovora) Opceg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, da interesi pravde nalazu da odredi nadleznost Vrhovnog suda, kantonalnog suda, ili drugog suda u Federaciji Bosne i Hercegovine, odnosno Vrhovnog suda, okruznog suda, ili drugog suda u Republici Srpskoj, za provodjenje istrage i sudjenje ili sudjenja u prvom stepenu za krivicno djelo ili vise njih osumnjicenom pociniocu ili pociniocima, nadlezan je i ostaje nadlezan sud kojeg precizno odredi Visoki predstavnik u tu svrhu putem Obavjestenja kako se navodi u daljem tekstu.
2. Za Federaciju Bosne i Hercegovine Visoki predstavnik moze izdati Obavjestenje iz prethodne tacke zbog okolnosti koje mogu, a i ne moraju biti iste kao okolnosti iz njegove Odluke br. 101/01 koja se odnosi samo na Federaciju Bosne i Hercegovine (ôSluzbene novine Federacije Bosne i Hercegovineö, br. 20/01).
3. Navedena dodjela i odredjivanje nadleznosti izvorsice se bez obzira na odredbe bilo kojeg vazeceg zakona,

propisa, pravila ili prakse Federacije Bosne i Hercegovine i Republike Srpske koji se inače odnose na krivična djela i njihove počinioce.

4. Svaki tuzilac (i svako tuzilastvo) ili sud, koji bi inače bio nadležan prema odredbama Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ili drugog odgovarajućeg federalnog ili kantonalnog zakona koji je na snazi u Federaciji Bosne i Hercegovine), ili prema odredbama Zakona o krivičnom postupku Republike Srpske, za krivično gonjenje ili provodjenje istrage ili sudjenje u prvom stepenu počiniočima krivičnih djela iz tačke 1. ove Odluke, dužan je da postupa u skladu sa ovom Odlukom i Obavještenjima koje na osnovu nje izda Visoki predstavnik, i da, u skladu sa odgovarajućim i vazecim procesnim pravilima, predmet odmah prenese na onog tuzioca i/ili tuzilastvo i/ili sud kojeg Visoki predstavnik odredi kao nadležnog za slučaj ili slučajeve koji su u pitanju.
5. U slučaju da je gonjenje, istraga ili sudjenje započeto prije dana konkretnog određivanja nadležnosti Obavještenjem Visokog predstavnika iz tačke 1. ove Odluke, tuzilac i/ili tuzilastvo i/ili sud koji je u pitanju dužan je da odmah prenese predmet, u skladu sa odgovarajućim i vazecim procesnim pravilima, na onog tuzioca i/ili tuzilastvo i/ili sud kojeg Visoki predstavnik odredi kao nadležnog za slučaj ili slučajeve koji su u pitanju.
6. Svi organi unutrašnjih poslova u cijeloj Federaciji Bosne i Hercegovine u slučajevima koji su u nadležnosti sudova Federacije Bosne i Hercegovine, i svi organi unutrašnjih poslova u cijeloj Republici Srpskoj u

slucajevima koji su u nadležnosti sudova Republike Srpske, dužni su da pruže pomoć tužiocu i tužilaštvu na koje se gore spomenuto Obavještenje odnosi u otkrivanju i gonjenju počinilaca krivičnog djela ili više njih, kako je navedeno u tački 1. ove Odluke.

7. Sve dok ova Odluka bude na snazi, Visoki predstavnik će utvrditi svaki pojedinačni predmet u smislu tačke 1. ove Odluke koji će se dodijeliti i/ili prenijeti kako je navedeno u ranijem tekstu, putem Obavještenja, i to u formi koju utvrdi isključivo Visoki predstavnik, a koje će biti upućeno tužiocu (tužiocima), tužilaštvu (tužilaštvima) i sudu (sudovima) koji su u pitanju, te u kojem će se navesti krivično djelo ili više njih na koje se Obavještenje odnosi, kao i osumnjičeni počinilac ili počinioци, ukoliko je poznat.
8. Svako pojedinačno Obavještenje koje Visoki predstavnik izda kako je navedeno odmah će stupiti na snagu i biće obavezujuće za tužioca (tužioce), tužilaštvo (tužilaštva) i sud (sudove) koji su u pitanju, i samo po sebi će biti, i takvim će se smatrati u svaku svrhu, izdato u okviru vršenja ovlasti datih Visokom predstavniku kako je već rečeno.
9. Svaki sud pred kojim se pojavi osumnjičeni počinilac, na osnovu Obavještenja u smislu prethodnih tačaka, odmah će preduzeti mjere kako bi se osiguralo da se osumnjičenom počinioциu dostavi primjerak Obavještenja.
10. Ova Odluka, za koju se neće smatrati da ovlašćuje ili dopušta da se predmeti prenose radi saslušanja iz jednog u drugi entitet Bosne i Hercegovine, niti da se njome na

bilo koji način proširuju dužnosti i/ili nadležnosti koje ima tužilac ili tužilaštva ili sudovi jednog entiteta u tom entitetu na drugi, stupa na snagu odmah i bez odlaganja će se objaviti u službenim glasilima Bosne i Hercegovine, Federacije Bosne i Hercegovine i Republike Srpske.

Sarajevo, 3. avgust 2001. god.

Wolfgang Petritsch

Visoki predstavnik